

Sborové noviny

květen 2017

Řekl jim: „Tak je psáno:
Kristus bude trpět
a třetího dne vstane z mrtvých;
v jeho jménu
se bude zvěstovat pokání
a odpuštění hříchů
všem národům,
počínajíc Jeruzalémem.
Vy jste toho svědky.
Hle, sesílám na vás,
co slíbil můj Otec;
zůstaňte ve městě, dokud nebudete
vyzbrojeni mocí z výsosti.“
Lukáš 24:46-49

- Úvodník: Uzdravení u Bethesdy
- Zachování letničních důrazů v menším sboru
- Praktické zmocnění pro každodenní život
- Nehemia - modlitby
- Narozeniny a oznámení

Potom byly židovské svátky a Ježíš se vydal do Jeruzaléma. V Jeruzalémě je u Ovčí brány rybník, hebrejsky zvaný Bethesda, a u něho pět sloupořadí. Jan 5:1

Byl tam i jeden člověk, nemocný již třicet osm let. Když Ježíš spatřil, jak tam leží, a poznal, že je už dlouho nemocen, řekl mu: "Chceš být zdrav?" Jan 5:5-6

Milí bratři a milé sestry,

i kolem nás jsou nemocní lidé, a jejich úděl nám není zcela jistě lhostejný. Snažíme se jim sloužit, ale služba nemocným není jednoduchá. Soucitné srdce nám pomáhá přiblížit se k nim. Úvodní příběh o chromém člověku nám poodhazuje určité smýšlení a trápení dlouhodobě nemocných. Je to velmi poučný příběh.

Jak to vypadalo u rybníka Bethesda? Kolem rybníka leželo množství nemocných, slepých, chromých a ochrnutých. Nevíme přesně, zda se jednalo o rybník s léčivým pramenem nebo léčivé vlastnosti vody byly dané návštěvou andělů v rybníku. Nejstarší dochované rukopisy vynechávají čtrtý verš, který hovoří o andělských návštěvách. Poznatky archeologu nám pomáhají s představou o prostředí kolem rybníka. Bethesda byl dvojitý rybník, kolem kterého byly kolonády. Muž nemocný 38 let zde trávil podstatnou část svého života. Kolik uzdravení zde bylo do roka, nevíme. Snad občas. Apoštol Jan nám v příběhu ukazuje na častý problém nemocných - OSAMĚLOST. Není to i dnes jeden z největších problémů lidí? Kam vedla osamělost nemocného muže? Na otázku odpovídá: „Nemám nikoho“. Kolik lidí dnes pronáší podobné věty? „Jsem opuštěn.“ Jsou sami uprostřed davu. U tohoto nemocného muže se najednou zastavuje Ježíš. Vidí, že ten muž je dlouho nemocný, a tak se ho ptá, jestli chce být zdrav. Odpověď je zvláštní. Místo odpovědi „Ano, chci být zdrav“, začíná naříkat. Takové to „já chudáček“. Stěžuje si na druhé. „Kdyby se našel někdo, kdo by mi pomohl a donesl mě ve správný okamžik do rybníka, byl bych už zdrav. Za můj problém mohou jiní.“ Těžko říci, co bylo největším problémem tohoto muže. Zda nemoc, samota nebo zahořklost vůči lidem. Jistě měl rodiče nebo blízké lidi, kteří mu pomáhali, aby nějak přežil těchto 38 těžkých let. Nikdo s ním však nechtěl zůstat u rybníka a čekat. Proč? Neměl náhodou tento muž své nedostatky? Co jeho vděčnost nebo vztahy s druhými? Ježíš mu později říká: „Už nehřeš“. Jan 5:14 Později vyhledal

Ježíš toho člověka v chrámě a řekl mu: "Hle, jsi zdrav. Už nehřeš, aby tě nepotkalo něco horšího!" Jak se choval před svým onemocněním a jak u rybníka? Miloval své bližní?

Dovolím si položit otázku: „Co je naším největším problémem? Co nás léta trápí? Nemoc, minulost, vztahy, tajný hřích, závislost, strach? Neposílá nám Bůh někoho, aby nám pomohl, a my se zdráháme přijmout tuto pomoc? A nejsme tak trochu na vině sami? Vidíme kolem sebe Bohem poslané lidi?

Proč nikoho nemám? Nespočívá náš problém především v tom, že nikdo neví, co se v nás odehrává? Že zůstáváme pro lidi kolem nás tajemní, nečitelní? Nebo snad nemáme chuť ani sílu vložit určité úsilí do prohloubení vztahu s druhými?

Bůh stále používá lidi. V životě překonáváme i těžkosti, ne vždy je vše snadné. Asi je naivní myslet si, že dosáhneme bodu, kdy budou všechny naše problémy vyřešené. S věkem možná ještě nějaké přibudou. Mnohé se dá unést, když na to nejsme sami. Hluboké a blízké vztahy mohou v životě znamenat víc než úspěch. Problém je v tom, že se možná hlubokých vztahů bojíme. Máme obavu, že lidé poznají, jací opravdu jsme, a zraní nás. Co když nás odmítnou? Proto se nesdílíme a trpíme dál samotou ve své duši.

Kam se můžeme dostat, začneme-li přijímat myšlenku, že za naši samotu nesou vinu především ti druzí? Stěžujeme si, že si nás nikdo nevšímá, že se o nás nikdo nezajímá. Zde je jen krůček k zahořknutí vůči Bohu. Zahořklý člověk se cítí Bohem opuštěný. Bůh však má o nás zájem. Co když naším problémem je zahleděnost do sebe samých? Nevidíme nic jiného než sebe a své problémy. Nemocnému muži v jeho samotě pomohl Pán Ježíš, který s ním začal hovořit. Je těžké a bolestivé připustit si, že problém naší samoty by mohl být někde v nás. Že by mohl nějak souviset s tím, jak my sami vnímáme život a přistupujeme k druhým lidem.

Je zde naděje a řešení. Nedovolme samotě, aby nás oslabovala. Proměňme samotu na čas modliteb. Učme se důvěřovat Bohu a rozvíjet vztahy s nedokonalými a chybuujícími lidmi. Díky Bohu, že žijeme v novozákonní době, kdy je nám dán Duch svatý. On je náš pomocník. Můžeš mít pocit, že Bůh na tebe zapomněl, ale v Božích očích jsi stále vzácný. Možná neslyšíš, jak ti Kristus klade otázku: „Chceš, abych ti pomohl?“ Pamatujme si, že i dnes nám Pán Ježíš chce pomoci.

Přeji vám mnoho Boží milosti na cestě za Pánem Ježíšem.

Výzvy a příležitosti

Dary často přicházejí v malých baleních. Platí to i o pastorační službě. Péče o duchovní život v malých a středních sborech vyžaduje porozumění Boží velikosti.

Když jsem začal sloužit jako pastor ve sboru Bethel Assembly, pohybovala se návštěvnost nedělních bohoslužeb okolo padesáti lidí. Kladl jsem důraz na to, že nás Bůh povede dál, budeme-li následovat jeho vedení. Letos slavíme desáté výročí a každou neděli se scházíme v počtu tří set lidí.

Pastoři menších sborů mohou zažívat Boží velikost, jestliže budou klást důraz na Boží přítomnost a budou ji usilovně vyhledávat. Jestliže máme na sborové tabuli nápis **letniční církev**, měli by lidé v našem sboru zažít to, co toto slovní spojení vyjadřuje.

Má-li sbor zažívat jednání Ducha svatého, je zapotřebí, aby byly splněny tři základní předpoklady: musí být kladen důraz na letniční zkušenost; na shromáždění musí být povoleny duchovní projevy a církev o ně musí aktivně usilovat; a musí probíhat výzvy, po nichž lidé získají příležitosti trávit čas u pódia u „modlitebního oltáře“.

ZDŮRAŽŇUJTE LETNIČNÍ ZKUŠENOST

V Bethelu přijalo mnoho lidí křest v Duchu svatém. Má-li se to v našich sborech dít, musíme na Ducha svatého klást důraz v kázání a vyučování. Musí zaznívat poselství o spasení a vyzbrojení Duchem.

Jestliže nikdy nekázáte o chození v Duchu, omezujete tím duchovní růst lidí. Křesťané potřebují slyšet o letniční zkušenosti, aby ji mohli sami zažít. Naším úkolem je – obrazně řečeno – psát další kapitoly knihy Skutků. Letnice přitáhly velký zástup lidí a po Petrově kázání byly tisíce spaseny. Rozhodují se kázat stejné poselství.

USILUJTE O DUCHOVNÍ PROJEVY

Mnoho sborů štěpí rozdílné názory na styl sborového uctívání. V našem sboru vede chvály moje manželka Lauri. Naši společnou touhou je ujistit se, že shromáždění přivádí lidi k očekávání na Boha a k tomu, aby během něj slyšeli Boží hlas.

Uctívání někdy bývá samo o sobě cílem. Tak by to však být nemělo. Uctívání nás má připravit na to, abychom vstoupili do Boží přítomnosti. Lidé potřebují ztišit svou mysl a hluboce prožít, že On je Bůh.

DEJTE PROSTOR „MODLITEBNÍM OLTÁŘŮM“

V Bibli čteme o tom, že probuzení vznikala, když byly znovu zbudovávány oltáře. Také v letničních církvích musí „modlitební oltáře“ zůstat otevřené.

Někdy jako kazatelé spěcháme zakončit bohoslužbu, aby se lidé včas dostali domů nebo sehnali volný stůl v restauraci. Na Ducha svatého ale nesmíme spěchat. Bůh jedná, když lidé očekávají v jeho přítomnosti.

Trendem poslední doby je rušení nedělních večerních shromáždění. Návštěvnost v neděli večer však dokážou výrazně zvednout úžasné časy po výzvě k modlitbám u pódia. V našem sboru se v neděli večer stále schází okolo dvou set lidí. Přicházejí s očekáváním, že s nimi Bůh bude u modlitebního oltáře mocně jednat a promlouvat k nim.

Bůh se nemění a neměl by se měnit ani náš důraz na uctívání a čas strávený u „modlitebního oltáře“. Jsem vděčný za to, že náš sbor věří na Boží moc.

Před pěti lety jsme se dozvěděli, že moje žena Lauri má nádor na mozk. Lékaři nám sdělili, že by operace mohla způsobit ochrnutí, závažné poškození mozku, oslepnutí nebo dokonce smrt. Negativní prognózy ale nezměnily naši víru v Boží moc.

Operace nakonec trvala přes sedm hodin. Operující lékař mi vysvětlil, že důvodem bylo, že mojí ženě během zákroku otekl mozek a operace proto musela být přerušena.

Cestou na jednotku intenzivní péče Lauri zpívala a chválila Boha. Za deset dní už byla doma, po třech týdnech začala chodit do sboru a po čtyřech týdnech se vrátila k vedení uctívání a pěveckého sboru. Začala také podle svého zvyku běhat pět kilometrů denně. Ty, kdo věří, následují znamení a divy.

NECHEJTE SESTOUPIT OHĚŇ

Jistý služebník řekl: „Nebojte se dovolit Duchu svatému, aby ve vašem sboru působil.“

Nic živějšího než letniční sbor by nemělo existovat! Nespokojte se s miskou čočky – máte nárok na prvorozenství! Dovolte Bohu, aby ve vašem sboru mocně jednal!

Veliké věci přicházejí v malých balíčcích. Nehleďte na to, kde se váš sbor nachází právě teď, ani na jeho minulost. Zaměřte pozornost na to, kam vás Bůh dokáže dovést. To, co se nám jeví jako obrovská hora, je Boží podnožkou. Naše překážka je Boží příležitostí zjevit svou moc.

STEPHEN FUNDERBURK, pastor sboru Bethel Assembly of God, Wetumpka v Alabamě

Zdroj: Magazín praktické křesťanské teologie (www.apostolskacirkev.cz)

PRAKTICKÉ ZMOCNĚNÍ PRO KAŽDODENNÍ ŽIVOT

O moci Ducha svatého jsem slýchal již jako malý chlapec. Jako letniční třetí generace jsem vyrůstal za naslouchání ohnivých kázání svého otce, strýce a pastorů – z velké části věnovaných moci Ducha svatého v životě věřícího. Slovo *moc* bývá mezi letničními zmiňováno tak často, že k němu lidé často přistupují povrchně a nerozumí mu v celé jeho hloubce. Někteří je dokonce používají chybně a překrucují jeho pravý význam.

V počátcích letničního hnutí lidé radostně vítali Boží projevy zázračného uzdravení a další zázraky. I dnes mezi letničními přetrvává tendence zdůrazňovat nadpřirozený aspekt zmocnění Ducha a častěji a obšírněji o něm komunikují s lidmi mimo letniční prostředí.

Zázračné projevy jsou úžasné, jsem však přesvědčen o tom, že nevěřící lidi i křesťany, kteří nepatří mezi letniční, spíše zajímá zmocnění Ducha svatého pro každodenní praktický život, kdy nás Duch uschopňuje žít tak, jak je to správné.

Nikdo z nás není přirozeně motivován být vším, čím nás Bůh chce mít. Potřebujeme pomoc Ducha svatého, který nám poskytuje moc potřebnou k praktickému duchovnímu životu – zmocnění k životu v čistotě a k tomu, abychom měli zdravý vztah s Bohem i s lidmi.

Pastoři, kteří kladou důraz na uschopňování Duchem ke každodennímu životu křesťana a vedou a povzbuzují své lidi ke křtu v Duchu svatém, docílí toho, že lidé budou motivováni zažívat tento dynamický rozměr života v plnosti Ducha.

PRAKTICKÉ ZMOCNĚNÍ

Žít opravdový křesťanský život není těžké – je to nemožné! Potřebujeme s tím pomoci. A Bůh to ví. Stvořil nás s jistými vrozenými schopnostmi. Zároveň nás stvořil tak, abychom jej potřebovali a byli na něm závislí.

Lidé často uvažují o zmocnění Duchem svatým jen v souvislosti se znameními, zázraky a duchovními dary a opomíjejí zmocnění pro každodenní život. Slovo *dunamis* přeložené ve Skutcích 1,8 jako „moc“ je ve skutečnosti velice komplexní. Dalo by se přeložit i jako „schopnost“ či „uschopnění“ a můžeme je aplikovat do všech praktických záležitostí každodenního života. Moc, kterou Ježíš svým následovníkům zaslíbil, se

vztahuje na každý aspekt křesťanského žití. Uschopňuje nás dělat všechno a být vším, co Pán pro naše životy zamýšlel.

Každý člověk je jedinečný. Zápasíme v různých životních oblastech a máme své osobní slabiny. Duch svatý zná naše srdce, motivy i osobní charakterové vady. Jestliže na něj spoléháme, pomáhá nám, abychom mu i v naší jedinečnosti byli poslušní. Konkrétní projevy jeho pomoci – a tím pádem i „moci“ – se tedy člověk od člověka liší. Plachý a stydlivý člověk potřebuje odvahu povstat a promluvit. Výřečný a impulzivní člověk na druhou stranu potřebuje pomoci ke zdrženlivosti a schopnosti mlčet. Moc Ducha svatého zaopatří každému pomoc, která je mu ušita přímo na míru.

Potřebujeme, aby Duch svatý pracoval nejen v církvi na nedělní bohoslužbě, ale každý den – v našich domovech, školách, sousedství a na pracovištích.

OKÁZALÉ NEBO NADPŘIROZENÉ?

Když se lidé zamýšlejí nad mocí Ducha svatého, obvykle jim na mysli vyvstanou viditelné okázalé projevy. Moc, kterou potřebujeme pro každodenní život, není okázalá a nepůsobí dojmem senzace, je však nadpřirozená. Nadpřirozený život vždy nedoprovází dramatické vnější projevy.

Je nešťastné, ba tragické, že tolik lidí chybně zaměňuje okázalé věci za nadpřirozené. V důsledku toho si vypěstují omezený pohled na zmocnění Ducha. Ne každé nadpřirozené dílo Ducha je nutně okázalé. Ještě důležitější je však uvědomit si, že ne vše okázalé musí být nutně nadpřirozené.

Po vylití Ducha svatého popsaném v knize Skutků se děly okázalé zázraky. Lidé vynášeli nemocné na ulice a kladli je na lůžka a lehátka, aby na ně padl Petrův stín (Skutky 5,15-16). Později Lukáš popisuje, že „Bůh skrze Pavlovy ruce konal neobvyklé mocné činy, takže i na nemocné odnášeli šátky a zástěry, které se dotkly jeho těla, a nemoci se od nich vzdalovaly a zlí duchové vycházeli“ (Skutky 19,11-12).

Tyto zázraky Lukáš označuje za „výjimečné“ nebo „neobvyklé“. Kladení nemocných na ulici, aby na ně padl Petrův stín a přikládání Pavlových šátků a zástěr na nemocné tedy zjevně nebyly běžnou praktikou církve. Tou bylo, že nemocní zavolali starší církve, kteří se za ně modlili a mazali je olejem v Pánově jménu (Jakub 5,14).

V posledních letech se hodně vyučuje o znameních a divech. Tato slova se často vyskytují v knize Skutků (Skutky 2,19; 2,22; 2,43; 4,30; 5,12; 6,8; 7,36; 14,3; 15,2).

Ježíš promluvil o znameních a divech jen jednou, když své následovníky varoval, aby se v posledních dnech nenechali svést falešnými proroky, kteří budou činit klamná znamení a divy (Matouš 24,24; Marek 13,22).

Královskému úředníkovi v Kafarnaum, jehož syn byl nemocný, Ježíš řekl: „Neuvidíte-li znamení a divy, jistě neuvěříte“ (Jan 4,48).

Jednou z našich největších osobních potřeb je motivace. Duch pracuje s našimi touhami. Dokáže námi pohnout, abychom dělali to, k čemu nejsme sami vnitřně motivováni. Inspiruje naše touhy.

Duch nám také pomáhá modlit se. Pavel napsal: „A stejně tak i Duch se spolu s námi ujímá naší slabosti. Vždyť my nevíme, jak a za co se máme modlit“ (Římanům 8,26). Povzbuzoval křesťany, aby se „v každý čas modlili v Duchu... s veškerou vytrvalostí a prosbou za všechny svaté“ (Efezským 6,18). Modlitba v Duchu nás uschopňuje hledat Pána a přimlouvat se za hranicemi vlastního porozumění a moudrosti.

Ovoce Ducha v životě věřícího (Galatským 5,22-23) nemusí být nutně okázalé. Je však důkazem, že v nás Duch svatý pracuje a činí v našem nitru věci, kterých bychom přirozeně nedocílili. Když se podíváme na své životy a spatříme lásku (zejména vůči těm, kdo nám ublížili), přetékající radost v soužení, pokoj uprostřed náročné životní krize, trpělivost v soužení a laskavost jako odpověď na nepřátelství, dokazují tyto atributy, že nepodléháme vlastním přirozeným emocím.

Jako Boží služebníci víme, jak hluboce zakořeněné může být v člověku rozhodnutí někomu neodpustit a jak tragické neodpuštění je. Pavel jasně popisuje, že neodpuštění je překážkou Božím záměrům a odpuštění naopak hatí záměry nepřitele: „Komu vy něco odpouštíte, odpouštím i já. Neboť i já, cokoliv jsem odpustil – měl-li jsem co odpustit – učinil jsem to pro vás před tváří Kristovou, abychom nebyli oklamáni od Satana. Vždyť jeho úmysly nám nejsou neznámy“ (2. Korintským 2,10-11).

Mnozí nepovažují odpuštění za zázrak. Jsem však přesvědčen o tom, že se v duchovním světě na zázrak kvalifikuje. Lidé někdy nemají přirozenou sílu odpustit člověku, který jim velmi ublížil. Být Duchem uschopněn takového člověka milovat a odpustit mu nemusí působit okázalé, je však důkazem práce Ducha v životě daného člověka.

Duch svatý nás zmocňuje žít tak, aby se to líbilo Pánu. Jeho práce vždy nevyvolává dojem senzace. Je však přesvědčivým důkazem o přítomnosti Ducha v našich životech a o Božím životě, který skrze nás plyne.

TRVALÉ VNITŘNÍ VYLITÍ DUCHA

Když v době Staré smlouvy Izraelci utíkali z Egypta do zaslíbené země, Bůh jim dával chléb z nebe – manu – jímž je krmil během jejich cesty pouští. Nedostávali manu do zásoby, aby si ji nosili s sebou. Byla jim dávana vždy ve chvíli, kdy ji potřebovali.

S životem v plnosti Ducha je to úplně stejné. Když Pavel vybízí efezské křesťany, aby byli naplňováni Duchem (Efezským 5,18), používá slovo, jež znamená „být trvale naplňován“. Naplnění Duchem by mělo být nepřetržitou zkušeností. Musíme se vytrvale modlit v Duchu, milovat v Duchu a žít v Duchu. Křest v Duchu svatém není jednorázovou zkušeností. Potřebujeme jím být naplňováni neustále. Duch svatý byl prvně vylit o dni Letnic. My však potřebujeme trvalé vnitřní vylití Ducha ve svých životech.

Ježíš své učedníky vyučoval o povaze moci Ducha přebývajícího v nás: „Jestliže mne milujete, zachovejte má přikázání. A já požádám Otce a on vám dá jiného Zastánce, aby byl s vámi na věčnost – Ducha pravdy, jež svět nemůže přijmout, protože ho nevidí a nezná. Vy jej znáte, neboť u vás zůstává a ve vás bude“ (Jan 14,15-17).

V této pasáži Ježíš svým učedníkům zaslibuje dvě věci: že jim bude dán Duch, aby byl stále s nimi a trvale při nich stál (jeho stálost), a že Duch svatý bude přebývat v nich (jeho přítomnost).

Nemusíme každý den zažívat okázalá znamení, divy a zázraky. Potřebujeme však pomoc Ducha svatého ke každodennímu životu. Moc Ducha svatého nám pomáhá žít naše duchovní životy, regulovat naše emoce a udržovat zdravé mezilidské vztahy. Bez jeho pomoci nejsme schopni být přirozeně vším, čím nás Bůh chce mít.

Věřím, že v našich sborech zažijeme obnovu touhy lidí po křtu v Duchu svatém. Zásadní roli přitom bude hrát větší důraz na komplexnost (pravou šíři a hloubku) plnosti Ducha svatého v životě věřícího.

RANDY HURST, ředitel Oddělení médií a rozvoje v Assemblies of God World Missions a zmocněnec evangelizační komise ve Springfieldu v Missouri.

Modlitby na květen 2017

“Misie není služba, kterou si vybere pár hyperaktivních křesťanů v církvi. Misie je smysl církve.” (Autor neznámý)

1. Pronásledovaná církev v Saúdské Arábii

Přestože je v Saúdské Arábii konvertování od islámu trestáno smrtí, počet křesťanů muslimského původu roste. Všichni saúdští občané jsou bráni jako muslimové a právní systém je založen na islámském zákonu šarija. V Saúdské Arábii neexistují žádné církevní budovy a křesťanské bohoslužby se odehrávají na tajných místech. Věřící muslimského původu obvykle svou víru tají – několik z nich se v roce 2016 prozradilo a bylo přinuceno zemi opustit.

Modleme se:

- Aby saúdští věřící mohli sdílet svou víru se svými rodinami a aby jejich rodinní příslušníci byli otevření na evangelium.
- Za ochranu tajných věřících.
- Děkujeme Bohu za saúdské občany, kteří poznali Ježíše prostřednictvím snů, vizí a křesťanských televizních programů. Prosme Boha, aby se zjevil více lidem, a modleme, aby mohli růst ve víře.

2. Nezasažený národ - Kyrenaiští Arabové

Kyrenaiských Arabů žije 1,5 milionu na území Libye. Tvoří 27% z celkové populace Libye. Kyrenaika je několikrát zmíněna v Bibli. Také Šimon, který nesl Ježíšův kříž, pocházel z Kyrény a Lucius z Kyrény je ve Skutcích popisován jako jeden z prvních biskupů křesťanské církve. Modleme se za tento evangelium nezasažený národ. Modleme se, aby Bůh vypudil své dělníky a aby Boží Slovo mohlo být proklamováno i v těchto místech.

30 DNÍ MODLITEB ZA SVĚT ISLÁMU

je celosvětová modlitební iniciativa, v jejímž rámci křesťané po celém světě vyjadřují svou lásku k muslimům tím, že se za ně během celého jejich posvátného měsíce Ramadánu modlí (27.5. - 25.6.). Jsou svědectví muslimů, kde se jim Kristus zjevil ve snu právě v období Ramadánu, kde mají nařízený půst a modlitby. Modlitební průvodce obsahuje svědectví ze světa islámu, zajímavosti, náměty k modlitbám a mnoho dalšího. Získej tento materiál na www.nehemia.cz a modli se 30 dní za svět islámu.

**Díky, že stojíte po našem boku!
Přejeme krásný začátek jara!**

nehemia

BTC s Dietrichem Schindlerem

12. - 13. 5. 2017 v AC Havířov

Téma: Zakládání sborů.

- Proč zakládat nové sbory?
- Zakládání sboru z hlediska kultury.
- Učednictví v procesu zakládání sborů.
- Jak budovat učedníky?

Apoštolská církev, sbor Havířov
Selská 29, Havířov

Registrace: www.achavirov.cz

Uzávěrka přihlášek: v úterý 9. 5. 2017

Dr. Dietrich Schindler je Američan německého původu, který prožil většinu života v Německu, kde zakládal sbory a pomáhal lidem, kteří zakládali sbory. Je autorem řady knih (např. Ježíšův model, workshop MyLife), řečníkem na konferencích a kazatelem. Dietrich je ženatý s Jan Carlou. Mají tři dospělé děti.

DUCHOVNÍ SOUSTŘEDĚNÍ SBORŮ AC 2017

Hotel Dlouhé Stráně - Kouty nad Desnou
15. 7. - 22. 7. 2017

„Řekni jen slovo!“

Setník však odpověděl:

„Pane, nejsem hoden, abys vstoupil pod mou střechu; ale řekni jen slovo, a můj sluha bude uzdraven.“ Matouš 8,8

Přihlašovací formulář najdete na internetových stránkách
www.acregistrace.cz.

**Sborové
noviny**

číslo 5, ročník 25

SbN vychází jako měsíčník pro potřebu AC v Karvině a jsou distribuovány zdarma. Jakékoliv příspěvky vždy vítáme! Články, recenze, slovo povzbuzení, svědectví a jiné můžete předávat osobně v kanceláři sboru anebo zasílat na uvedené adresy. Na schválení vyučujících příspěvků mají vyhrazené právo starší sboru a pastor.

Uzávěrka příjmu příspěvků do dalšího čísla SbN: **24. 5. 2017**

Apoštolská církev, Za Panelárnou 2481/2, 735 06 Karviná 6, č. tel.: +420 596 318 745
e-mail: ackarvina@volny.cz, web: www.ackarvina.cz, č. účtu 2200929323/2019